

Основна школа „Светислав Голубовић-Митраљета“

Школско такмичење „Читам, па шта“

Литература: „Риба риби гризе реп“ - Јасминка Петровић

Ученик: Кристина Станкић IV4

Батајница, фебруар 2024.

У више прича са симпатичним називима обухваћени су проблеми који те углавном муче кроз детињство. Кроз њих пролазе и деца из разреда 4/1, њихове пустоловине, доживљаји на излетима, игре, прославе рођендана, међусобна љубомора, бриге око физичког изгледа. Јунаке ове приче муче разне бриге, али оне нису тако страшне, него их ми као деца преувеличавамо. Кроз разна дешавања и ситуације свако од њих је схватио да је грешио и кроз њу нешто научио. Није страшно носити наочаре, мислити да имаш велике уши, бити дебељушкаст, а после тога схватити да треба бити задовољан својим изгледом, слушати друге и разумети их.

Девојчица Катарина мисли да је ружна зато што има велике уши и да ће јој се сви у разреду због тога ругати. Међутим, када је ипак отишла на игралиште, сви другари су били срећни, а уши нико није приметио.

Главни јунак Дарко са надимком Чварак је маштовит и упоран и сваки догађај претвори у нешто ново и неочекивано, иако су другари према њему себични и помало груби. Прихвата их такве какви су. Ако си дебељушкаст као Дарко, не значи да ниси добар друг, а и после излета послужиш Сањи као јастук.

Кроз причу упознајемо и дечака Љубу који мисли да га нико не воли, да највише воле његовог брата Ацу и да је он крив за све његове проблеме. Љуба мисли да је ружан и да има велике зубе. Због тога је себи нашао скровиште где ће како он мисли имати свој мир. Једног тренутка Љуба је схватио да је лепо имати велике зубе, зато што блистају када се осмехнеш, да није страшно бити другачији и да се понекад треба нашалити и на свој рачун.

Прихвати себе, али и друге таквог какав си. Када носиш наочаре, схватиш да кроз њих све боље видиш, кроз њих брже препознајеш праве пријатеље и боље разумеш њихове поступке и када нешто ураде што се теби баш не свиђа. Оне могу бити леп модни детаљ. Никада се не треба стидети свог изгледа.

Мишљење о некој особи ствараш када је упознаш, а не ствараш по томе како се презива. Упознаћеш је добро тек кроз њене поступке. Наставник Ненад је успео да заинтересује ученике за активности у школи и да им часови буду занимљивији. Био је упоран да се исправе неке грешке, а нарочито у изговарању појединих гласова. Подстакао је ученике да скупљају народне умотворине, загонетке, брзалице, питалице, зато што све оне носе неку поруку и уче нас нечему у животу. Тако је створио заједничко дружење и активан рад у групи и тиме су се деца боље упознала.

Кроз ове описане догађаје писац је хтео да поручи да у детињству све изгледа страшније него што треба, да је сваки проблем много већи, а да то уопште није проблем. Према другима би се требали понашати толерантно, ценити их по особинама, а не по физичком изгледу, поштовати их иако су различити. Треба да схватимо да је детињство чаробно и лепо упркос оваквим изазовима и понекад за нас непријатним догађајима. Све су то лепе успомене и памте се за цео живот.

